

Божко Л.Д.

*д-р. культурології, доцент
Харківська державна академія культури*

ДИСТАНЦІЙНА ОСВІТА ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ СПЕЦІАЛЬНОСТІ «ТУРИЗМ» ПІД ЧАС ПАНДЕМІЇ COVID-19: ПЕРЕВАГИ І НЕДОЛІКИ

Пандемія COVID-19 корінним чином змінила наше життя. Зміни торкнулися і навчання. Студентам харківської державної культури, як і іншим українським студентам, довелося в екстремному режимі переходити на дистанційні форми навчання. За два роки навчання в режимі постійного карантину, накопичився певний досвід у проведенні дистанційних занять і можна підпести деякі підсумки.

Перш ніж підводити підсумки, звернемося до результатів досліджень наслідків пандемії у вищій освіті. За пройдешній час з'явилися наукові публікації, як іноземних так і українських авторів, присвячених проблемі дистанційного навчання під час пандемії COVID-19 [2, 3, 4, 6].

Майже всі автори відмічають, що незважаючи на те, що до COVID-19 у навчанні широко використовувались онлайн-технології, багато людей не були готові повністю перейти на електронне навчання. Таким чином, професорсько-викладацький склад вищих навчальних закладів повинен був навчитися користуватися телекомунікаційними технологіями, а студенти повинні були адаптуватися до повного навчання в онлайн-класах. Деякі автори вказують на те, що альтернативне викладання та оцінювання може ставити студентів у не вигідне становище та знижувати рівень їх знань [4].

Попри це, ще до пандемії COVID-19, у Канаді було проведено дослідження «Національний огляд онлайн та цифрового навчання за 2019 рік» в якому «трьома найбільш цитованими причинами, чому установи вважають навчання в Інтернеті стратегічно важливим, є: зростання безперервної та / або професійної освіти, збільшення доступу студентів та залучення студентів за межами традиційного району обслуговування» [5]. Тож пандемія тільки активізувала той процес діджіталізації вищої освіти, яка вже назріла.

Дистанційне навчання — це форма навчання з використанням комп'ютерних і телекомунікаційних технологій, які забезпечують інтерактивну взаємодію викладачів та студентів на різних етапах навчання і самостійну роботу з матеріалами інформаційної мережі, а також можливість навчатися та отримувати необхідні знання віддалено від закладу освіти в будь який зручний час. В Україні прийняте Положення про дистанційну освіту та розроблена Концепція розвитку дистанційної освіти, що регулює права та обов'язки учасників навчального процесу [1].

Під час пандемії телекомунікаційні системи, наприклад, такі як популярні платформи відеодзвінків Zoom та Microsoft Teams, взяли на себе провідну роль у сприянні академічній освіті в Інтернеті. До пандемії найпоширеною платформою для дистанційного навчання в Україні був MOODLE. Це навчальна платформа, яка допомагала створити ефективне інтернет-навчання у власному середовищі, надавала можливість створювати курси та близько 20 видів діяльностей.

Під час пандемії широкого використання набув GOOGLE CLASSROOM - безкоштовний веб-сервіс, створений Google для закладів освіти з мобільним додатком.

Основні можливості платформи: створення свого курсу; запис студентів на курс; можливість ділитися необхідним навчальним матеріалом; створення завдань; оцінювання виконаних завдань студентами, організація спілкування у відеоконференції і чаті.

Щодо результатів навчання здобувачів вищої освіти спеціальності «туризм» в Харківській державній академії культури під час пандемії COVID-19, то до позитивних факторів слід віднести наступні: за рахунок дистанційного навчання вдалося зберегти безперебійність навчального процесу під час карантину; була налагоджена робота з автономними завданнями в індивідуальному темпі для кожного студента; іногородні студенти мали можливість навчатися з дому, контактуючи з мінімальною кількістю людей; був присутнім постійний зворотній зв'язок з викладачами; мав міцце емоційний комфорт у навчанні і можливість більше часу приділяти навчанню за рахунок скорочення переміщення між місцем проживання та місцем навчання. Зокрема, викладачі кафедри туристичного бізнесу завдяки телекомунікаційним платформам, змогли налагодити більш тісний професійний зв'язок з колегами з усіх куточків України і Європи і проводити спільні практичні заняття зі студентами декількох вишів одночасно, що безумовно підвищувало мотивованість і зацікавленість здобувачів. Під час цих занять народилося також багато креативних ідей спільних проєктів.

До негативних моментів можна віднести повну залежність підготовки та навчання від технічних пристроїв, які не завжди відповідають технічним умовам; викладачам важко контролювати, чи дійсно студент був незалежним і сам виконував завдання; пошукачі не завжди могли ввімкнути відеокамеру і це ускладнювало спілкування, бо викладач вимушений спілкуватися з пустим екраном.

Негативним моментом є також відсутність необхідної емоційної та візуальної комунікації між студентами і викладачем. Це ще раз підкреслило важливість прямого живого контакту між учасниками навчального діалогу. Він залишається ключовим фактором як у класичній, так і в дистанційній формі навчання. Вважаємо, що оптимальним варіантом є змішана форма навчання, яка, з одного боку,

буде запобігати поширенню коронавірусної інфекції, а з другого – усуне негативні моменти чисто дистанційної освіти.

Таким чином, COVID-19 дає можливість здійснити революційні зміни в процесі підготовки та навчання. Це можна досягти за рахунок інтеграції платформи онлайн-навчання та різних інтернет-ресурсів. Після такої кризи, на нашу думку, вища школа ніколи не повернеться в звичайний стан і, напевно, повинна стати краще.

Бібліографічний список:

1. Положення про дистанційне навчання. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0703-13#Text>
2. Смірнова О. Несправжня освіта. Як пандемія викрила проблеми онлайн-навчання. URL: <https://www.bbc.com/ukrainian/features-54039740>
3. Черепанова Ю. Между первой и второй: онлайн - образование на волне пандемии. URL: <https://education.forbes.ru/authors/online-education-vs-covid>
4. Fain, P. Takedown of Online Education. Inside Higher Ed. 2019. URL: <https://www.insidehighered.com/digital-learning/article/2019/01/16/online-learning-fails-deliver-finds-report-aimed-discouraging>
5. Johnson, N., & Bates, T., & Donovan, T., & Seaman, J. Tracking Online Education in Canadian Universities and Colleges: National Survey of Online and Digital Learning 2019 National Report. Canadian Digital Learning Research Association. 2019. URL: <https://onlinelearningsurveycanada.ca/publications-2019/>
6. Li C, Lalani F. The COVID-19 Pandemic Has Changed Education Forever. (2020). URL: <https://www.weforum.org/agenda/2020/04/coronavirus-education-global-covid19-online-digital-learning/>
7. Means Barbara, Marianne Bakia and Robert Murphy, Learning Online: What Research Tells Us about Whether, When and How. New York: Routledge, Copyright. 2014. 232 p.

Бортник С.Б.

асистент

Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича

ТУРИСТИЧНИЙ ДИСКУРС У ПІДГОТОВЦІ СПЕЦІАЛІСТІВ СФЕРИ ТУРИЗМУ

Основними характеристиками сьогодення є глобалізація, звуження простору завдяки розвитку транспорту, кількісне збільшення засобів масової інформації разом з появою інтернету та їх впливу на всі сфери життя, широке застосування реклами, та стрімкий розвиток туризму.

Сучасна туристична діяльність – це не тільки розвинута та розгалужена індустрія, але й явище масової культури, оскільки кількість подорожуючих по всьому світові зростає. Розвиток туризму впливає на лінгвістичну динаміку та зумовлює появу особливого туристичного дискурсу. А лінгвістика, в свою чергу, стає одним із засобів підтримки туризму, і займає особливе місце в підготовці фахівців сфери